

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny w składzie

Przewodniczący: SSR del. Ewa Rudkowska – Ząbczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku P. S.

o zwolnienie od kosztów sądowych

w sprawie z powództwa P. S.

przeciwko(...) sp. z o.o. we W.

o wydanie ruchomości

postanawia:

oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

Powód P. S. wniósł o zwolnienie go od kosztów sądowych w sprawie o wydanie ruchomości. W oświadczeniu o stanie rodzinnym i majątkowym powód wskazał, że gospodarstwo domowe prowadzi wraz z matką, nie ma żadnego majątku poza udziałem w wysokości 1/16 we współwłasności nieruchomości zabudowanej domem mieszkalnym o powierzchni 120 m². Powód wskazał, że jest osobą bezrobotną i nie posiada dochodów, natomiast jego matka utrzymuje się z wynagrodzenia z umowy o pracę w wysokości 1500,00 zł brutto. Do miesięcznych wydatków zaliczył wydatki na telefon (120,00 zł) i opłatę za Internet (40,00 zł) oraz koszty utrzymania domu (100,00 zł). Ponadto do swoich miesięcznych obciążeń powód zaliczył spłatę kredytu zaciągniętego na zakup kręgielni po 263,00 zł miesięcznie.

Zgodnie z art. 113 § 1 k.p.c. zwolnienia od kosztów sądowych domagać się może osoba fizyczna, która złoży oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Oświadczenie powinno obejmować dokładne dane o stanie rodzinnym, majątku i dochodach. Od sądu zależy uznanie tego oświadczenia za dostateczne do zwolnienia od kosztów sądowych.

Zdaniem Sądu złożone w sprawie przez powoda oświadczenie nie daje dostatecznej podstawy do uznania, że sytuacja w jakiej się on znajduje, uzasadnia zwolnienie go od kosztów sądowych. Za takim wnioskiem przemawia przede wszystkim fakt uzyskania przez powoda od strony pozwanej w lipcu 2012 r. łącznie kwoty 80 000,00 zł tytułem zapłaty części ceny sprzedaży kręgielni. Wprawdzie powód oświadczył, że „nie dysponuje już środkami uzyskanymi z częściowej sprzedaży przedmiotu umowy”, jednak jednocześnie nie wyjaśnił na co pieniądze te zostały wydane.

Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa dla osób, które z uwagi na ich trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Sytuacja ta powinna mieć charakter trwały, zaś przejściowe trudności materialne nie stanowią wystarczającej podstawy do zwolnienia od kosztów. Ubiegający się o zwolnienie od kosztów sądowych winien w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające – może on zwrócić się o pomoc państwa (por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 24.07.1980r. I CZ99/80, niepublikowane; z dnia 14.10.1983 r. I CZ 151/83, OSNC 1984, z. 5, poz. 82; z dnia 24.09.1984 r. II CZ 104/84, niepublikowane). Strona

postępowania sądowego powinna liczyć się z kosztami z tym związanymi i gromadzić potrzebne środki z uzyskanych dochodów.

W niniejszej sprawie powód otrzymał znaczne środki finansowe w okresie pięciu miesięcy przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie. Mógł zatem przewidzieć, że częściowo będą mu one potrzebne do sądowego dochodzenia przysługujących mu roszczeń i w odpowiednim zakresie je zabezpieczyć, tym bardziej, że problemy z uzyskaniem od strony pozwanej dalszych płatności pojawiły się już miesiąc po zawarciu umowy. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że posiadane przez powoda środki ponad siedemnastokrotnie przewyższały wysokość opłaty sądowej należnej w niniejszej sprawie.

W tych okolicznościach, na podstawie art. 113 § 1 k.p.c., postanowiono jak w sentencji.

Z/

1. odnotować;
2. odpis postanowienia doręczyć;
 - pełnomocnikowi powoda;
3. kal. 7 dni.

9 stycznia 2013 r.